KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. februar 1993

om den støtte, som Italien har besluttet at yde via AIMA til privat oplagring af hasselnødder

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(93/255/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1754/92 [2], særlig artikel 31,

efter i overensstemmelse med Traktatens artikel 93 at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger [3] og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. Italiens Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber underrettede ved skrivelse af 10. april 1991, indgået den 29. april 1991, i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om et nationalt AIMA-program for støtte til privat oplagring af hasselnødder.

2. Det drejer sig om en foranstaltning, der består i at yde 16 000 lire pr. hkg og pr. måned for opbevaring af en samlet mængde hasselnødder på 200 000 hkg.

Den italienske regering begrundede denne foranstaltning med problemerne på markedet for hasselnødder.

II

1. Ved skrivelse SG(91) D/12522 af 3. juli 1991 meddelte Kommissionen den italienske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til nævnte støtte.

2. Ved denne skrivelse underrettede Kommissionen de italienske myndigheder om, at den betragtede støtten som en driftsstøtte, der er i strid med Kommissionens faste holdning til anvendelse af Traktatens artikel 92, 93 og 94. En sådan foranstaltning medfører direkte en kunstig nedsættelse af kostpriserne og en forbedring af de pågældende producenters produktionsvilkår og afsætningsmuligheder i forhold til andre producenter i de øvrige medlemsstater, som ikke modtager tilsvarende tilskud.

Følgelig er støtten af en sådan karakter, at den kan fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og den falder derfor ind under Traktatens artikel 92, stk. 1, uden at kunne henføres under undtagelserne i artikel 92, stk. 2 og 3.

Foranstaltningen udgør desuden en overtrædelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 samt Rådets forordning (EØF) nr. 789/89 [4] og (EØF) nr. 790/89 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 832/92 [6].

Disse bestemmelser må nemlig betragtes som en komplet og udtømmende ordning, der udelukker enhver beføjelse for medlemsstaterne til at træffe supplerende foranstaltninger.

3. Kommissionen opfordrede som led i proceduren den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

Kommissionen opfordrede ligeledes de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

III

Ved telex af 1. august 1991 svarende den italienske regering på Kommissionens skrivelse af 3. juli 1991. Den italienske regering fremsatte følgende bemærkninger:

1) Foranstaltningen fremmer ifølge de italienske myndigheder udviklingen i den pågældende sektor, der allerede i flere år har befundet sig i en vanskelig økonomisk situation.

   Formålet med foranstaltningen er bl.a. at tilskynde til foranstaltninger til forbedring af kvaliteten af salgsservicen før og efter salg for at lette de pågældende produkters tilpasning til eksportmarkedernes krav og derved gøre dem mere konkurrencedygtige i forhold til tredjelandenes produkter.

2) Foranstaltningen udgør ifølge de italienske myndigheder ikke en driftsstøtte. Den kan snarere fremme udviklingen i en sektor, hvis behov for rationalisering også erkendes af Fællesskabet.

[1] EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
[2] EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 23.
[3] EFT nr. C 246 af 21. 9. 1991, s. 7.
[4] EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 3.
[5] EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 6.
[6] EFT nr. L 88 af 3. 4. 1992, s 15.

Ved telex af 14. august 1991 underrettede de italienske myndigheder Kommissionen om, at ovennævnte støtte var blevet indstillet efter at have været praktiseret siden den 22. september 1990.

IV

1. De italienske myndigheder har misligholdt den forpligtelse, der påhviler dem i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, for det første ved ikke at meddele denne foranstaltning på udkaststadiet og for det andet ved at bringe den til udførelse fra den 22. september 1990, uden at Kommissionen kunne tage stilling til den.

Denne misligholdelse medførte en særlig alvorlig situation, da støtten med hensyn til substansen og af nedennævnte grunde er en overtrædelse af den fælles markedsordning for frugt og grønsager og uforenelig med det fælles marked i henhold til Traktatens artikel 92.

2. Med hensyn til de italienske myndigheders argumenter skal følgende understreges:

En fælles markedsordning er karakteriseret ved, at den for en given sektor udelukker enhver mulighed for nationale foranstaltninger eller markedsstøtte til afløsning af EF-foranstaltningerne.

De italienske myndigheder må ikke længere — selv i kritiske markedssituationer — vedtage foranstaltninger ud over dem, der er tilladt ifølge den fælles markedsordning for frugt og grønsager.

Den fælles markedsordning for frugt og grønsager samt forordning (EØF) nr. 789/89 og (EØF) nr. 790/89 må nemlig betragtes som en komplet og udtømmende ordning, der udelukker enhver beføjelse for medlemsstaterne til at træffe supplerende foranstaltninger for nævnte fælles markedsordning.

Det følger heraf, at den pågældende foranstaltning — der i modsætning til, hvad de italienske myndigheder mener, i kraft af sin art er en markedsforanstaltning og ikke en strukturforanstaltning — er uforenelig med det fælles marked og ikke kan henføres under nogen af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3.

På baggrund af ovenstående kan de italienske myndigheders begrundelser ikke godtages.

V

I 1990 blev den italienske produktion af hasselnødder anslået til ca. 101 400 tons og EF's produktion til 153 450 tons (1). I samme periode androg Italiens indførsel af hasselnødder fra de øvrige medlemsstater 1 475 tons og fra tredjelande 651 tons. Italiens udførsel af dette produkt til de andre medlemsstater beløb sig til 3 404 tons og til tredjelande til 1 529 tons.

Støtten vedrører 20 000 tons hasselnødder, dvs. en femtedel af den italienske produktion. Denne foranstaltning kan derfor få en mærkbar virkning for markedsføringen af dette produkt.

VI

1. Traktatens artikel 92, 93 og 94 gælder for produktion af og handel med hasselnødder i henhold til artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1035/72.

2. Støtten til privat oplagring af hasselnødder udgør en driftsstøtte til fordel for producenter, producentorganisationer og foreninger heraf samt forhandlerne i denne sektor. Foranstaltningen gør det muligt for støttemodtagerne dels at nedsætte lageromkostningerne og dels at opnå fordelagtigere priser end dem, de kunne have opnået uden statsindgrebet.

Indgrebet kan derfor fordreje konkurrencen mellem støttemodtagerne og sektorens øvrige erhvervsdrivende i Italien og i de andre medlemsstater, der ikke har modtaget en tilsvarende støtte.

Desuden nedbringer nedsættelsen af lageromkostningerne de generelle markedsføringsomkostninger for det pågældende produkt og gør det muligt for italienske producentorganisationer, foreninger heraf samt forhandlere, der ønsker det, at sælge produktet i Italien og i andre medlemsstater på gunstigere betingelser. Støtten gør det muligt at forbedre deres konkurrencedygtighed i de andre medlemsstater, og den kan derfor påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

De pågældende foranstaltninger falder således ind under kriterierne i Traktatens artikel 92, stk. 1, hvorefter støtte, der svarer til disse kriterier, principielt er uforenelig med det fælles marked.

3. De i artikel 92, stk. 2, fastsatte undtagelser fra uforeneligheden med det fælles marked finder tydeligvis ikke anvendelse på den pågældende støtte. I forbindelse med de i nævnte artikels stk. 3 fastsatte undtagelser præciseres de mål, der skal tilstræbes i Fællesskabets interesse og ikke blot af hensyn til enkelte sektorer inden for den nationale økonomi. Disse undtagelser skal fortolkes strengt ved behandlingen af ethvert regionalt eller sektorielt støtteprogram eller af de enkelte tilfælde af anvendelsen af generelle støtteordninger.

Sådanne former for støtte kan navnlig kun ydes, såfremt Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af de i disse bestemmelser omhandlede mål. At henføre støtte, som ikke modsvares af en sådan nødvendighed under nævnte undtagelser, ville være ensbetydende med at tillade indgreb over for samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencefordrejninger, uden at dette kan begrundes i Fællesskabets interesse, og dermed at give uberettigede fordele til de erhvervsdrivende i visse medlemsstater.

(1) Tal, der svarer til EF's gennemsnitlige årsproduktion af hasselnødder i årene 1988 og 1989.

I det foreliggende tilfælde er det ikke muligt at konstatere en sådan nødvendighed for støtten. Den italienske regering har nemlig ikke kunnet give, og Kommissionen har ikke kunnet finde nogen begrundelse, som giver mulighed for at fastslå, at den pågældende støtte opfylder de krævede betingelser for anvendelsen af en af de i Traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser.

Der er ikke tale om foranstaltninger, der kan fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse, jf. artikel 92, stk. 3, litra b), da den indvirkning, som støtten kan have på samhandelen, går imod den fælles interesse. Der er heller ikke tale om en foranstaltning, som kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

Med hensyn til undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder og undtagelsen vedrørende visse erhvervsgrene i ovennævnte litra c), må det konstateres, at foranstaltningen ikke på en varig måde kan forbedre forholdene for de bedrifter og virksomheder, som nyder godt af støtten, idet den strukturelle situation for den pågældende sektor, når støtten ikke længere ydes, vil være den samme som den, der forelå inden iværksættelsen af dette statsindgreb.

Støtten må derfor betragtes som en støtte, der ikke kan henføres under nogen af de i Traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, omhandlede undtagelser.

4. Det skal i øvrigt tages i betragtning, at støtten vedrører et produkt, der er omfattet af en fælles markedsordning, og at det er begrænset, hvor meget medlemsstaterne ensidigt kan gribe ind i en fælles markedsordning, der omfatter en fælles støtteordning, som nu udelukkende henhører under Kommissionens kompetence.

Ydelsen af den pågældende støtte i denne sektor er en overtrædelse af princippet om, at medlemsstaterne ikke længere har ret til ensidigt at træffe beslutninger om landmændenes indkomst i forbindelse med en fælles markedsordning ved ydelse af støtte af denne type. Selv hvis en undtagelse i henhold til Traktatens artikel 92, stk. 3, havde været tænkelig for det pågældende landbrugsprodukt, udelukker denne overtrædelse af den pågældende fælles markedsordning, som foranstaltningerne indeholder, anvendelsen af en sådan undtagelse.

5. Ovennævnte støtte skal derfor betragtes som uforenelig med det fælles marked, jf. Traktatens artikel 92.

6. Nærværende beslutning foregriber ikke de konsekvenser, som Kommissionen eventuelt vil drage med hensyn til finansieringen af den fælles landbrugspolitik over Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, der ifølge AIMA-programmet skulle ydes for privat oplagring af hasselnødder i en periode på elleve måneder (22. september 1990 til 14. august 1991), er ulovlig, da den er en overtrædelse af Traktatens artikel 93, stk. 3. Den er desuden uforenelig med det fælles marked efter Traktatens artikel 92.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder fra meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen